

Fiskeri- og kystdepartementet

Postboks 8118 Dep

0032 Oslo

Deres ref: Nytekforskriften Vår ref: EH/TSA Dato: 15.04.11

Vi viser til Deres anmodning om å gi innspill til Fiskeri – og Kystdepartementets brev av 18. januar vedrørende forslag til ny NYTEK-forskrift . Norsk Industri er talerøret for dets medlemmer som inngår i bransjeforeningen "Havbruksleverandørene" (tidligere NLTH).

Innspill til høringsvar fra Norsk Industri

Generelt

Norsk Industri ser positivt på at det foretas en revisjon av NYTEK-forskriften for å sikre en harmonisering med kravene i den reviderte NS 9415.

Norsk industri ønsker at alle regler og krav er konsistente i forhold til nye og brukte anlegg. For å sikre at sikkerhetsnivået er tilstrekkelig bør det stilles de samme krav til brukt utstyr som til nytt.

Norsk Industri ønsker å presisere at forskrift og tilhørende standard må håndheves og tolkes konsistent. Slik regelverket praktiseres i dag er det forskjellige tolkninger av standard og forskrift. Ulike sertifiseringsorgan har varierende tolkninger med hensyn til sentrale krav, og dette har store konsekvenser. Dette må følges opp fra myndighetene og Norsk akkreditering.

Norsk Industri vil fremheve at det overordnede formål om å begrense rømming, ikke kan oppnås kun ved omfattende reguleringer av utstyr og leverandører slik dette kommer til uttrykk i NYTEK-forskriften. Erfaringer fra rømmingssituasjoner viser at rømminger ofte vil skyldes brukerrelaterte forhold og menneskelig svikt. Etter at et utstyr eller anlegg er levert, må utgangspunktet være at ansvaret ligger hos den enkelte havbruksbedrift. Dette tilsier at myndighetene, i arbeidet med rømmingssikring, ikke bør ha et ensidig fokus mot utstyr og leverandører, men også legger økt vekt på tiltak rettet mot sikker operasjon på anleggene.

I det følgende vil vi gi innspill til de enkelte bestemmelser i forskriftsforslaget, samt komme med forslag til nye bestemmelser som bør tas inn i forskriften:

§ 2 Forskriftens geografiske og personelle virkeområde

Forslaget til NYTEK-forskrift legger omfattende plikter på leverandørene. Norsk Industri er inneforstått med at også gjeldende NYTEK-forskrift legger plikter på leverandørene. Norsk industri vil likevel fremheve at det både er u hensiktsmessig å unødvendig å gjøre leverandørene til pliktsubjekter for detaljkrav på akvakulturanleggene. Den samme rømmingssikkerhet vil kunne oppnås uten at forskriften oppstiller plikter for leverandørene. Det vil være tilstrekkelig at forskriften stiller krav til det utstyr og de sertifiseringer, analyser mv. som skal foretas.

Norsk Industri vil også fremheve at kontroll og tilsyn av leverandører, i tillegg til kontroll og tilsyn av havbruksbedriftene, innebærer økte kostnader og byrder for forvaltningen, uten at dette vil bidra til økt rømmingssikring. Hensynet til leverandørenes etterlevelse av regelverket vil sikres gjennom de privatrettslige avtaler mellom leverandør og havbruksbedrift. ²

På denne bakgrunn bes det om at forskriftens § 2, siste ledd tas ut av forskriften, og at det gjøres tilsvarende endringer i de øvrige deler av forskriften slik at leverandører ikke blir direkte pliktsubjekter etter forskriften. Dette vil ikke medføre endringer i de krav til utstyr, sertifisering mv. som oppstilles i forskriften. Leverandørene vil likevel måtte tilpasse seg kravene i forskriften ved leveranser til havbruksbedriftene.

§ 3 Forskriftens saklige virkeområde

Det er noe uklart hva som kreves for at hovedkomponenten flåte skal omfattes av kravene i forskriften. I forskriftsforslaget § 3, annet ledd er det angitt at flåte omfattes dersom den ligger nærmere enn 300 meter fra det øvrige anlegget. Der flåten ligger mer enn 300 meter fra anlegget omfattes flåten kun når det er "fysisk forbindelse" mellom flåten og anlegget eller når det foreligger fare for rømming.

En förflåte er en sentral del av et akvakulturanlegg. Feil og mangler ved förflåten vil kunne medføre rømmingsfare, for eksempel ved svikt i förflåtens fortøyning. Norsk Industri mener at förflåter som brukes i forbindelse med akvakulturanlegg alltid må omfattes av forskriftens krav. En regel som legger skjæringspunktet for forskriftens anvendelse på avstand fra det øvrige anlegget, eller grad av "fysisk forbindelse", vil kunne invitere til tilpasninger for å omgå regelverket. En må unngå at det etableres én teknisk standard for anlegg innenfor 300 meter, og én lavere standard for anlegg utenfor 300 meter.

Alternativt bør det i alle tilfelle presiseres nærmere hva som kreves for at det anses å foreligge "fysisk forbindelse". Dersom flåten er forbundet med anlegget gjennom forslanger, elektriske kabler eller for eksempel at forankringssystemet har felles kontaktpunkter, må kravet til "fysisk forbindelse" anses oppfylt slik at flåten omfattes av kravene i forskriften.

§ 5 Definisjoner

Ekstrautstyr

Definisjonen av ekstrautstyr i § 5 e) er svært vid, og vil kunne omfatte alt utstyr på anlegget. Det vises i den forbindelse til at ekstrautstyr er regulert flere steder i forskriftsforslaget, blant annet at ekstrautstyr går inn i anleggets konfigurasjon, jf. § 5 m) og § 26, annet ledd, at ekstrautstyr skal leveres med brukerhåndbok, jf. § 20, tredje ledd, og at leverandør av ekstrautstyr skal ha system for å sikre sporbarhet og avvikshåndtering, jf. § 21.

Reguleringen av alt utstyr, slik dette fremgår av forskriftsforslaget, innebærer at det settes kostnadsdrivende krav også for utstyr som ikke har betydning for rømmingsfare. Ekstrautstyr som ikke vil kunne medføre rømmingsfare bør ikke omfattes av forskriften. For å sikre forutberegnelighet og ens praktisering av forskriften bør det tas inn en oppstilling av hvilket ekstrautstyr som omfattes av forskriften.

Reparasjon av not

Etter forskriftsforslaget skal reparasjon av not kun skje ved verksted som er sertifisert av akkreditert sertifiseringsorgan i henhold til kravene NS 9415, jf. § 30. Det fremgår av bestemmelsen at dette utstedes av akkreditert sertifiseringsorgan. Definisjonen av sertifiseringsorgan i § 5 x) omfatter imidlertid ikke organ for sertifisering av notverksted.

3

§ 7 Inspeksjonsorgan, lokalitetsundersøkelsesorgan og fortøyningsanalyseorgan

Det må stilles krav til at inspeksjonsorgan skal tilfredsstillende uavhengighetsklasse A. Dette gjelder inspeksjonsorgan som utsteder anleggssertifikat. Dette er et inspeksjonsorgan som yter tjenester som upartisk tredjepart.

§ 15 Unntak fra krav om produktsertifisering – Hovedkomponentbevis

Innføring av hovedkomponentbevis fremstår i det vesentlige som en videreføring av ordningen med dugelighetsbevis. I den gjeldende NYTEK-forskriften § 13 framgikk det klart at ordningen med dugelighetsbevis skulle opphøre 1. januar 2012. Det fremgår av gjeldende NYTEK-forskrift § 13, tredje ledd, annet punktum at: "Fra dette tidspunkt må samtlige flytende akvakulturstallasjoner som omfattes av kapittel 5 være produktsertifiserte".

Havbruksbedriftene har således hatt bortimot 10 år på å innrette seg etter denne bestemmelsen. Eldre anlegg medfører større rømmingsfare enn nye. Det gir liten sammenheng i regelverket dersom NYTEK-forskriften, i tillegg til å stille høye krav til nytt utstyr, samtidig gir tillatelse til fortsatt bruk av eldre utstyr som ikke tilfredsstillende de samme krav og som burde vært utfaset. Et bortfall av kravet til produktsertifisering vil ikke bidra til økt rømmingssikkerhet og vil stride mot intensjonen bak forskriften. Som tidligere bestemt bør kravet til produktsertifisering gjelde for alle anlegg fra 1. januar 2012.

I alle tilfelle synes det å være utfordringer knyttet til verifisering som kreves for å utstede hovedkomponentbevis, jf. at det i forskriftsforslaget § 15, annet ledd c) blant annet kreves at det verifiseres at hovedkomponenten "driftes i henhold til brukerhåndboken". Det synes uhensiktsmessig at sertifiseringsorganet skal verifisere driften til havbruksselskapene.

§ 16 Krav til fortøyningsanalyse

Forskriftsforslaget § 16 stiller krav til fortøyningsanalyse før anlegget legges ut. Det vil imidlertid ofte være nødvendig å gjøre justeringer i forbindelse med utlegging av fortøyning. I forbindelse med utlegging vil det kunne oppdages forhold, for eksempel ved bunnforhold som ikke er tilstrekkelig tatt hensyn til i fortøyningsanalysen. Forskriften bør derfor inneholde krav til verifisering av den utlagte fortøyning slik denne ble utlagt etter nødvendige tilpasninger.

Verifisering av utlagt fortøyning kan gjøres av et fortøyningsanalyseorgan. Dette kan antakelig løses ved at samme organ som utførte fortøyningsanalysen verifiserer den endelige utleggingen og dokumenterer dette gjennom ett tillegg til fortøyningsanalysen.

§ 18 krav til utlegg av fortøyning og fortøyningsinspeksjon

4

Det vises til det som er nevnt til § 16 over om at det ofte vil være behov for justeringer i fortøyningen når den legges ut. På denne bakgrunn synes det for lite fleksibelt når det kreves at fortøyningen "skal legges ut, og til enhver tid være i samsvar med, krav oppstilt i fortøyningsanalysen". Teksten bør endres til at fortøyningen skal være i samsvar med utlegging slik denne er verifisert av fortøyningsanalyseorgan.

§ 20 Krav til brukerhåndbok

Kravet i § 20 annet ledd om oppdatering av tidligere leverte brukerhåndbøker som ikke oppfyller krav fastsatt i NS 9415, innebærer en ensidig utvidelse av leverandørens plikter. Bestemmelsen knytter nye byrder til eldre handlinger. En slik tilbakevirkning er det ikke adgang til. Forskriften kan ikke utvide leverandørens plikter i forhold til avtaler inngått før forskriftens ikrafttredelse. Oppdateringer av brukerhåndbøker som går ut over partenes opprinnelige avtale må i alle tilfelle honoreres.

Dersom forskriftsforslagets vide definisjon av ekstrautstyr, jf. § 5 e) opprettholdes fremstår kravet om brukerhåndbok for alt ekstrautstyr som for omfattende. Kravet til brukerhåndbøker må kun gjelde for det utstyr som har betydning for rømmingsfare.

§ 21 Krav til sporbarhet

Norsk Industri opplever at det er ulike oppfatninger av hva som ligger i kravet til sporbarhet. Det må klargjøres om det med dette menes å innføre krav til material sporbarhet, og i så fall også presiseres hvilke krav som blir gjeldende. For eksempel ved henvisning til relevant standard.

Dersom det med sporbarhet er ment å stille krav til annet enn material sporbarhet må det presiseres nærmere hva kravet innebærer.

§ 22 Plikt til å iverksette tiltak ved avvik, varslingsplikt m.v.

Bestemmelsen i forskriftsforslaget § 22 er uklar og synes vanskelig å etterleve. Vi ser ikke for oss at leverandører, etter et anlegg er satt i drift og eierskap av levert utstyr er overtatt av oppdretter, skal pålegges meldeplikt til direktoratet om uregelmessigheter med levert utstyr. Det må også være klart at en leverandør ikke er i en posisjon til å kunne hindre eller begrense rømming. Dette forutsetter tilgang til og rådighet over anlegget. Det vil være vanskelig og uhensiktsmessig for forvaltningen å føre kontroll etter bestemmelsen.

Norsk Industri foreslår at bestemmelsen tas ut av forskriften. Mangler ved utstyr vil måtte behandles som et avtalerettslig forhold mellom handlende.

§25 Dokumentasjon av anleggssertifikat og anleggskonfigurasjon

Det kreves at anleggssertifikatet skal beskrive fremtidig konfigurasjon. Dette er et vilkår for at endringer i akvakulturanlegget skal kunne utføres uten nytt anleggssertifikat. Plikten til å beskrive fremtidig konfigurasjon vil kunne legge press på utsteder av anleggssertifikat til å utstede vide sertifikater. Det bør vurderes om det er nødvendig og hensiktsmessig å stille krav til beskrivelse av fremtidig konfigurasjon. Regelen må i alle tilfelle gjøres klar og entydig i forhold til omfanget av plikten til å beskrive fremtidig konfigurasjon.

§27 Rapportering og offentlighet

Det må klargjøres hvorvidt og i hvilken grad anleggssertifikat skal offentliggjøres.

Det følger av forskriftsforslaget at akkrediterte inspeksjonsorgan skal rapportere elektronisk til Fiskeridirektoratet data som "danner grunnlag for anleggssertifikatet". Utgangspunktet må likevel være at inspeksjonsorganenes sertifikater legges til grunn av Fiskeridirektoratet, og at det ikke legges opp til dobbel kontroll.

§29 Bruk, vedlikehold og varslingsplikt

Norsk Industri mener at det bør stilles krav om at service på utstyr må utføres av kompetent personell. Service bør kun gjøres av leverandør eller av annen aktør som er akkreditert til å drive service på akvakulturanlegg.

Eventuelle avvik ved produkter kan ha ulike årsaker, herunder mangler ved vedlikehold eller bruk av produktet. Dette er forhold som leverandøren ikke rår over. Norsk Industri har ikke innvendinger mot at oppdretter, når det oppdages avvik ved produkter, varsler dette til leverandøren og til Fiskeridirektoratet. Det vil imidlertid være nødvendig at slik informasjon ikke offentliggjøres før de nærmere årsaksforhold er avklart.

Forslag om bestemmelse som bidrar til utvikling av forbedret teknologi

Det må være et overordnet mål at kravene til utstyr som brukes i akvakulturanlegg må fremme utvikling av ny og forbedret teknologi. Dette må komme til uttrykk i NYTEK-forskriften ved at det tas inn bestemmelse om at kravene til utstyr i forskriften og NS 9415, ikke er til hinder for at ny og/eller forbedret teknologi tas i bruk der dette fører til økt rømmingssikkerhet.

Forslag om bestemmelse om adgang til å gi korrigerende informasjon

Forskriften må bidra til å sikre at de konklusjoner som trekkes av forvaltning og kontrollorganer i forhold til eventuell svikt og mangler ved utstyr i størst mulig grad er korrekte. For eksempel kan svikt ved utstyr skyldes mangler ved vedlikehold, noe som vil være forhold utenfor leverandørens kontroll, og som ikke nødvendigvis medfører at det er mangler ved det leverte produkt.

For en leverandør vil det kunne ha store negative konsekvenser dersom utstyr blir gjenstand for uriktig negativ omtale fra forvaltnings og tilsynsorganer. På denne bakgrunn bør det tas inn en bestemmelse i forskriften om at leverandøren skal varsles og gis rimelig tid til å komme med kommentar og eventuell korrigerende informasjon, før angivelig svikt eller mangler ved utstyr offentliggjøres.

Til utredningen av økonomiske og administrative konsekvenser

Norsk Industri har noen innvendinger mot de vurderinger og estimer som fremgår av utredningen om økonomiske og administrative konsekvenser. I denne sammenheng vil vi særlig peke på at det tallmateriale som presenteres i hele punkt 4 i forhold til kostnader for produktsertifisering etter vårt skjønn er for lave.

Totalentreprise

Norsk Industri har ingen innvendinger mot en utvikling i retning av totalentreprise. Det synes likevel ikke nødvendig å forskriftsregulere krav om dette. Hvorvidt en havbruksbedrift i det enkelte tilfelle ønsker en totalentreprise, eller om en ønsker å kjøpe fra flere leverandører er en sammensatt vurdering av pris, kvalitet, renommé, leveringsdyktighet mv. Spørsmålet om totalentreprise eller ikke vil uansett ikke ha innvirkning på hvor rømmingssikkert anlegget blir. Dersom totalentreprise er hensiktsmessig for leveranser av akvakulturanlegg er det grunn til å tro at dette vil utvikle seg av seg selv basert på havbruksselskaperenes etterspørsel.

Med vennlig hilsen

Norsk Industri

Havbruksleverandørene

Egil Holland
Bransjesjef
(Sign.)

Tor S. Andersen
Fagsjef